

approaches, the decisions are not taken by only one stakeholder but by the group participating on the pooling operations.

In the pooling process logistics service providers play the role of coordinators, which organize and link orders from different producers with the same destination and take responsibility to deliver the required goods in the specified time frame.

In order to maximize advantages for all users, pooling practice aims to group assets and equipment in the field of logistics management. In simple terms, it means sharing transportation, distribution and warehousing costs between project partners.

The practice of pooling is based on information sharing and trust between project members. But cooperation with several different FMCG producers, who are competitors for each other, can be one of the main difficulties to implement this technology in reality.

Pooling technology can adapt supply chain solutions to customer needs worldwide in industries like food, high tech, general goods, personal and home care products. It can help FMCG manufactures and logistics service providers to be competitive in terms of reliability, innovation and cost effectiveness.

АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ВЗАЄМОДІЇ ЛОГІСТИКИ ТА ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ТРАНСФЕРУ ТЕХНОЛОГІЙ

*Баранець Г.В., к.е.н., доцент кафедри менеджменту виробничої сфери
ДВНЗ «Національний гірничий університет», м. Дніпропетровськ, Україна*

В умовах посилення конкуренції розробка та освоєння інновацій сприятиме розширенню частки ринку і знаходженню нових ринкових ніш. Для налагодження зв'язків між продуцентами технологій та їх споживачами з метою досягнення спільних цілей - отримання прибутку, окупності витрат на здійснені наукові дослідження та розроблені об'єкти трансферу, забезпечення розвитку і отримання додаткових можливостей для майбутнього росту використовують трансфер технологій. Як перспективний напрям його здійснення розглядається логістична концепція, яка здатна забезпечити міжфункціональну та міжорганізаційну координацію учасників трансферу.

Взаємодія логістики та інноваційних процесів трансферу технологій будується за певними напрямками (підходами).

Згідно першого підходу, технології, які є об'єктом динамічного процесу - трансферу, представляються у вигляді інформаційного потоку. В цьому

розумінні «технологія» являє собою інформацію, призначену для використання і досягнення певної мети або знання про те, як необхідно зробити. Трансфер представляє собою рух технології з використанням відповідних інформаційних каналів від одного індивідуального або колективного носія до іншого. Раціоналізація та оптимізація руху інформаційних ресурсів по таких каналах і є задачею логістики. Відповідно до управління інформаційним потоком необхідно застосовувати такі методи логістичного управління, як: скорочення часу просування інформації про нові продукти та процеси, координація взаємодії учасників інноваційного процесу трансферу технологій та їх врегулювання, оптимізація кількості посередників (технологічних брокерів) та інфраструктурних учасників, мінімізація витрат інформації під час комунікацій між суб'єктами інноваційного процесу, електронний обмін даними.

Процес трансферу технологій найоптимальніше можна організувати шляхом створення науково-виробничих і дослідницьких об'єднань та центрів, які надають широкий спектр послуг. Зокрема, можливі такі послуги даних посередників, як створення технологій під замовлення, налагодження контактів між суб'єктами трансферу, збирання інформації та створення баз даних про попит і пропозицію на передачу технологій, охорона інтелектуальних прав і комерціалізація результатів наукових досліджень та розробок.

Другий підхід є звуженим, оскільки позиціонує логістичні послуги в якості інноваційної технології, що є об'єктом трансферу. В цьому разі мова йде переважно про зовнішній трансфер продуктових інновацій, які не вимагають істотних технологічних змін, значних коштів на проведення НДДКР, проте здійснюють суттєвий вплив на обсяг продажів завдяки наданню додаткових логістичних властивостей товару (нові способи пакування, сортування, обслуговування стелажів, позначення товарів, логістичні рішення щодо митного оформлення складних промислових об'єктів та ін.). З точки зору виробника така інновація має низьку оцінку ступеня технічної новизни, водночас, для споживача оцінка може бути значно вищою.

В межах другого підходу також необхідно виокремити нові способи здійснення логістичних операцій як основу процесних інновацій і відповідно їх трансфер. Інновації щодо процесів – це зміни у способі виробництва, створення та збуту товарів чи послуг. Передові виробничі технології у логістиці представлені у вигляді автоматизованих навантажувально-розвантажувальних операцій, нових способів транспортування матеріалів і деталей, технологій виготовлення контейнерів та іншої тари, які дозволяють знизити непродуктивні

витрати, пов'язані з їх зворотною доставкою без вантажу, систем дистанційного контролю транспортних засобів тощо.

Подальші дослідження необхідно формувати в напрямі визначення форм логістичного управління інноваціями та розробки практичних рекомендацій щодо використання логістики в процесах інтенсифікації інноваційних процесів та їх окремого етапу – трансферу технологій.

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В МІЖНАРОДНІЙ ТОРГІВЛІ І НА ТРАНСПОРТІ

*Стеханова З.С., к.т.н. доц. кафедри менеджменту виробничої сфери,
ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ, Україна,
Алексєєва О.А., студентка,
ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ, Україна*

Трансформація механізмів управління зовнішньоекономічною діяльністю в Україні здійснюється з використанням результатів наукових досліджень для побудови інформаційної економіки, повної реалізації стратегії розвитку людини та її інтелектуального капіталу.

Оперативність і достовірність інформації в міжнародній торгівлі - запорука її ефективності.

Реалізація торгової угоди пов'язана з великою кількістю інформації відносно вантажів, їх транспортуванням та оплатою. На цей час передача даних про комерційні та адміністративні операції здійснюється за допомогою комп'ютерів та телекомунікаційних засобів з використанням узгодженого стандарту кодування інформації, що стосується цих операцій.

Електронний обмін даними на початку з'явився в транспортній галузі і розвивався внаслідок необхідності для різних галузей комерційної діяльності щоб ефективно зв'язуватися одна з одною, використовуючи переваги сучасних інформаційних технологій. Існують два види традиційних ділових контактів: нестандартний (повідомлення, меморандуми, листи) і стандартизований (замовлення на поставку, повідомлення про відправлення, рахунок-фактура, платежі). Електронний обмін даними має відношення до стандартизованих повідомлень, а електронна пошта (e – mail) – до нестандартних.

У разі передачі стандартизованих повідомлень (наприклад, заказ на поставку) інформація форматується з використанням зазначеного стандарту,